

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Un nou curs marcat per l'esperança

Amb l'arribada del mes de setembre a poc a poc anem reprenent les activitats ordinàries en la pastoral de les nostres parròquies, comunitats, moviments i delegacions. Venen dies d'inscripcions a la catequesi, de reunions per establir les programacions i organitzar els calendaris, de cercar persones perquè col·laborin com a voluntaris a les diferents activitats, etc. Els locals i sales parroquials comencen a recuperar la seva activitat, al mateix ritme que en la societat civil també es tornen a posar en marxa aquelles activitats i serveis que durant l'estiu han estat aturades.

En el nostre cas aquest nou curs ve marcat en l'àmbit diocesà per tres elements que us

convido a tenir presents en les vostres programacions.

D'una banda, la convocatòria del Jubileu, que se celebra l'any vinent, per celebrar el 2025 aniversari del naixement de Crist, inici de la salvació de la humanitat. Amb aquest motiu, el papa Francesc ens convida a tota l'Església a celebrar-ho sota el signe de l'esperança amb diversos signes, actes i pelegrinatges. A la nostra diòcesi organitzem un pelegrinatge a Roma entre els dies 9 i 12 de març de l'any vinent per rebre el do de la indulgència. Diversos actes ens acompanyaran en aquest curs, sobre els quals tindrem temps d'informar més endavant.

El Papa ens recorda que cal recuperar «la joia de viure, perquè l'ésser humà, creat a imatge i semblança de Déu (Cf. Gn 1,26) no es pot conformar a sobreviure o subsistir de forma mediocre, emmotllant-se al moment present, amb superficialitat i deixant-se satisfer únicament per realitats materials. Això tanca en l'individualisme i corromp l'esperança, generant tristesa en el cor i tornant les persones desagradables i intolerants» (Butlla, 10). És per això que ens convida a recuperar el sentit de l'esperança i a viure'l i compartir-ho amb els altres.

En segon lloc, ens trobem en el marc de la celebració del vintè aniversari de la creació de la nostra diòcesi. El passat 15 de juny vàrem celebrar a la Catedral l'inici d'aquest aniversari i dels diversos actes que ens ajudaran a donar gràcies a Déu pel do de la nostra diòcesi. Aquests actes conclouran el 15 de juny de l'any vinent, que serà diumenge, amb una celebració a la tarda al Santuari de la Mare de Déu de la Salut per donar gràcies també a la Mare de Déu pel seu acompanyament i protecció. Les Jornades Transmet de formació i altres actes s'inseriran també en el marc d'aquest feliç aniversari que a tots els diocesans ens omple de goig i esperança.

Finalment, us recordo que us vaig proposar unes orientacions pastorals per aquests tres anys vinents. Unes orientacions que sota el títol «Caminar junts per evangelitzar enmig de la nostra societat» ens volen ajudar a incidir en la nostra missió evangelitzadora. Us recordo, entre altres coses, la importància de fomentar la fraternitat i el sentit de pertinença, promoure la formació bíblica i la pregària en les nostres parròquies, acollir les orientacions del Sínode de Bisbes que vagin sorgint, crear equips d'anunciació evangelitzadora i promoure la renovació pastoral de les nostres comunitats, i també cuidar especialment l'atenció als pobres i més necessitats, i la pastoral familiar.

Us convido doncs a iniciar aquest curs amb les actituds pròpies que Jesús demana als seus seguidors, amb fe, caminant junts, generant vincles de fraternitat, compartint el goig i l'esperança per un món millor que a poc a poc s'ha d'anar fent realitat amb la col·laboració de tots.

ENTREVISTA

Desafiaments de la bioètica

TERESA PUEYO-TOQUEDO

El passat mes de maig, la Càtedra Internacional de Bioètica Jérôme Lejeune va celebrar a Roma el seu II Congrés Internacional, titulat *Jérôme Lejeune i els desafiaments de la Bioètica al segle XXI*. Aquesta trobada de referència al món de la bioètica catòlica, va comptar amb 42 ponents i 400 participants. Una de les participants va ser Teresa Pueyo-Toquedo, doctora en Humanitats i professora d'Antropologia Social a la Universitat Abat Oliba.

Quins són els principals desafiaments bioètics contemporanis?

La biologia sintètica, noves formes de reproducció assistida i l'edició genètica. També allò relacionat amb el final de la vida i tots els problemes derivats del feminisme de gènere: les implicacions i conseqüències de l'anticoncepció i l'avortament i la qüestió de la transsexualitat, especialment en menors d'edat.

Davant aquests reptes que descriu, com es pot protegir la dignitat de la persona?

És essencial un enfocament ètic basat en la llei natural, com proposa la Doctrina Social de l'Església. Garantir que cada ésser humà, des de la concepció fins a la mort natural, sigui tractat amb respecte, sense violar la integritat que li correspon per ser imatge de Déu.

Quin paper hi pot jugar la formació?

Un paper crucial. Afortunadament, hi ha moltes oportunitats de formació accessibles a universitats i institucions com la Fundació Jérôme Lejeune, que ofereixen programes d'educació interdisciplinària en bioètica.

Quines són les conseqüències de la falta de compàs ètic en el desenvolupament de la biotecnologia?

Sense una guia ètica, l'ésser humà acaba reduint-se a matèria, que pot ser utilitzada i transformada fins a l'infinit, segons ho desitgi el desig. Això pot portar al posthumanisme, que és la deconstrucció conscient de la humanitat.

Òscar Martí

GLOSSA

Festa major

El temps d'estiu és temps de festes majors a molts pobles i ciutats. En ocasions les persones grans i altres més joves es lamenten de la pèrdua de sentit d'aquestes celebracions, la poca diferència amb els moments de festa habituals, la pobresa de les relacions personals, la poca participació en la gestió, l'abús de la comercialització i el consumisme... Moltes de les seves característiques —menjes, diversions, descans, gaudi...— han esdevingut habituals o més freqüents i ja no cal esperar a la festa major per gaudir-ne. L'evolució de la societat, l'individualisme, la comercialització... poden desdibuixar-ne i, fins i tot, fer-ne oblidar el sentit.

Després del temps de la sega se celebrava el treball i l'esforç. Res de valuós no es fa sense treball i esforç. Les persones, però, no són només éssers que fan feina, que lluiten per viure. Són també éssers que celebren els fruits de la seva feina, que celebren el do de la vida. «Quan hagis complert els teus deures, reposa i celebra la festa amb els altres comensals» (Sir 32,2). Per això fer festa major és, en el fons, cridar ben fort: *visca la vida!* La pròpia, la del barri, la del poble, la de la ciutat... I dir *visca la vida* és, també,

un acte de lloança i agraïment a Déu i al sant o la santa sota el patronatge del qual se sent el poble i és, convé no oblidar-ho, un compromís per seguir-la fent créixer.

Fer festa és celebrar allò de més íntim que ens agermana, allò que capicabaralla o diferència de pensament hauria d'enterbolir. La festa ens pot ajudar a fer-nos vertaderament humans. Un barri, un poble sense festa és tan sols una suma d'individus; però si fa festa és una comunitat! En la festa major, arrelats en un poble i entre unes persones concretes, podem tornar a descobrir l'altre, cercant el seu rostre, acceptant-lo com és. Fer festa és descobrir en nosaltres i en els que ens envolten un gest inesperat, que sovint la vida de cada dia amaga o no deixa mostrar. Fer festa major és col·laborar per tal que el barri o el poble siguin més agradables i tothom s'hi pugui trobar bé.

En definitiva, fer festa major és apostar per l'esperança. Una esperança lúcida, perquè sap d'on ve, perquè coneix els entrebancs, perquè arrela en una llarga tradició feta d'esperances. L'esperança que ha de renéixer en nosaltres, si l'hem deixat apagar, com reneix la vida a la primavera.

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Felicidad de la persona fiel

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Jesús, el Señor, al hablar de las bienaventuranzas, nos indicó el camino que lleva a la felicidad plena. Su Espíritu desde el interior nos conduce a la respuesta en fidelidad al amor que Él nos da.

La persona buena y creyente, que percibe la cercanía y la misericordia del Señor, no puede menos que vivir en consonancia con esa gran amistad, recibida gratuitamente. Los santos nos muestran la profunda felicidad nacida de la amistad con el Señor.

En el diario vivir, aun sin pretenderlo, traslucen el amor que le invade, porque Dios es Amor. Se manifiesta en la vida de familia, en sus responsabilidades, en la amistad. Cuando nos encontramos con una de ellas vemos la multitud de los destellos de la fidelidad conducida por el amor.

Ayer recordábamos la memoria litúrgica del beato manresano Pere Tarrés i Claret que vivió y murió en Barcelona. Joven alegre, entregado y servicial. Médico y después sacerdote, ejercía su apostolado con los jóvenes desde la Acción Católica y veía en la persona de los enfermos a Jesús sufriente, los atendía con calidad profesional y caridad, incluso fundó un hospital para los más pobres.

Cuando san Juan Pablo II lo beatificó el 5 de septiembre del 2004, recordaba a la persona fiel y entregada que vive la íntima felicidad, regalo del Señor: «¡Cuán bueno es el Señor conmigo! Y yo soy verdaderamente feliz.»

Que la intercesión de la Virgen nos ayude a vivir la felicidad de la persona fiel.

Lectures de la missa diària i santoral

2. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Co 2,1-5 / Sl 118 / Lc 4,16-30]. **Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178.** Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Íngrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).

3. □ Dimarts [1Co 2,10b-16 / Sl 144 / Lc 4,31-37].

Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música. Santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

4. ■ Dimecres [1Co 3,1-9 / Sl 32 / Lc 4,38-44].

Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalía de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dijous [1Co 3,18-23 / Sl 23 / Lc 5,1-11].

Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr. Santa Teresa de Calcuta, fund. Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Divendres [1Co 4,1-5 / Sl 36 / Lc 5,33-39].

Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura); sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat.

7. ■ Dissabte [1Co 4,6-15 / Sl 144 / Lc 6,1-5].

Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Is 35,4-7a / Sl 145 / Jm 2,1-5 / Mc 7,31-37]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededús trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dona, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us dono ni en tragueu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us dono avui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica. Si ho feu així, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents: quan sentiran dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és una nació assenyada i molt intel·ligent". I realment, ¿quina és la nació que tingui els seus déus tan a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invocuem? I, ¿quina és la nació, per gran que sigui, que tingui uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui?»

Salm responsorial (14)

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 1,17-18.21b-22.27)

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment i quan tornen del mercat no mengen sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «¿Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Esclat: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dona és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans". Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.» Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us dic: Res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home.»

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,1-2.6-8)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Ahora, Israel, escucha los mandatos y decretos que yo os enseño para que, cumpliéndolos, viváis i entréis a tomar posesión de la tierra que el Señor, Dios de vuestros padres, os va a dar. No añadáis nada a lo que yo os mando ni suprimáis nada; observaréis los preceptos del Señor, vuestro Dios, que yo os mando hoy. Observadlos y cumplidlos, pues esa es vuestra sabiduría y vuestra inteligencia a los ojos de los pueblos, los cuales, cuando tengan noticia de todos estos mandatos, dirán: "Ciertamente es un pueblo sabio e inteligente esta gran nación". Porque ¿dónde hay una nación tan grande que tenga unos dioses tan cercanos como el Señor, nuestro Dios, siempre que lo invocamos? Y, ¿dónde hay otra nación tan grande que tenga unos mandatos y decretos tan justos como toda esta ley que yo os propongo hoy?»

Salmo responsorial (14)

R. Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?

Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 1,16b-18.21b-22.27)

Mis queridos hermanos: Todo buen regalo y todo don perfecto viene de arriba, procede del Padre de las luces, en el cual no hay ni alteración ni sombra de mutación. Por propia iniciativa nos engendró con la palabra de la verdad, para que seamos como una primicia de sus criaturas. Acoged con docilidad esa palabra, que ha sido injertada en vosotros y es capaz de salvar vuestras vidas. Poned en práctica la palabra y no os contentéis con oírla, engañándoos a vosotros mismos. La religiosidad auténtica e intachable a los ojos de Dios Padre es esta: atender a huérfanos y viudas en su aflicción y mantenerse incontaminado del mundo.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 7,1-8.14-15.21-23)

En aquel tiempo, se reunieron junto a Jesús los fariseos y algunos escribas venidos de Jerusalén; y vieron que algunos discípulos comían con manos impuras, es decir, sin lavarse las manos. (Pues los fariseos, como los demás judíos, no comen sin lavarse antes las manos restregando bien, aferrándose a la tradición de sus mayores, y al volver de la plaza no comen sin lavarse antes, y se aferran a otras muchas tradiciones, de lavar vasos, jarras y ollas).

Y los fariseos y los escribas le preguntaron: «¿Por qué no caminan tus discípulos según las tradiciones de los mayores y comen el pan con manos impuras?»

Él le contestó: «Bien profetizó Isaías de vosotros, hipócritas, como está escrito: "Este pueblo me honra con los labios, pero su corazón está lejos de mí. El culto que me dan está vacío, porque la doctrina que enseñan son preceptos humanos". Dejáis a un lado el mandamiento de Dios para aferraros a la tradición de los hombres».

Llamó Jesús de nuevo a la gente y les dijo: «Escuchad y entended todos: nada que entre de fuera puede hacer al hombre impuro; lo que sale de dentro es lo que hace impuro al hombre. Porque de dentro, del corazón del hombre, salen los pensamientos perversos, las fornaciones, robos, homicidios, adulterios, codicias, malicias, fraudes, desenfreno, envidia, difamación, orgullo, frivolidad. Todas esas maldades salen de dentro y hacen al hombre impuro».

COMENTARI

No donis obsequis per quedar bé: estima de veritat!

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Sovint ens hem de preguntar si la nostra vida cristiana es redueix a unes pràctiques externes que realitzem per costum, però que ja no tenen cap vinculació amb el missatge de Jesucrist, que ha de penetrar i transformar els nostres pensaments, sentiments i actituds.

El costum, la poca meditació de la Paraula de Déu i la poca pregària, poden haver buidat el més important del contingut i sentit del missatge de Jesús.

Només n'hauria quedat l'envernissat de la forma externa, i convertit en una qüestió superficial, sovint força deformada de la realitat que es volia representar i transmetre.

Això és el que Jesús denuncia dels fariseus i mestres de la Llei d'aquells temps. Barrejaven els manaments de Déu amb els costums i tradicions dels homes. Ho exigien als altres, i ells no ho complien.

Anant per aquest camí, ens faríem un evangeli a la nostra mida, i el que es posaria més en relleu seria el que fos extern, superficial, complementari i enlluernador.

És veritat que allò que és extern i sovint portem entre mans, ocupa una part important de les nostres vides i, per això, amb diferents coses materials volem agrair i quedar bé amb les persones que estimem o que ens han ajudat, i desitgem manifestar-ho amb obsequis. Però cal que allò que és extern i desitgem comunicar sigui expressió de la realitat interior que representa.

D'una manera semblant ens podria passar amb la nostra relació amb Déu, que ens estima. No n'hi ha prou que adorem a Déu realitzant actes i signes externs, ni que l'honorem amb els llavis; cal que ho fem amb el nostre cor, i amb el més profund de les nostres vides.

Jesús deia, i ens diu a nosaltres: «Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi»; «Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.»

No és estrany trobar-se avui amb persones que diuen: «jo ja crec, però a la meua manera». S'han fet una particular justificació de la seva particular forma de creure i viure. I no els resulta estrany barrejar realitats ben cristianes, amb altres qüestions ben contraposades a la fe en Jesucrist.

Per Jesús, el que és més important és la puresa de cor, i ens dona criteris per fer la voluntat de Déu Pare, i orientar la vida amb l'Evangelí.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 2 de setembre, a les 12 h. Entrega de nomenaments al Bisbat de Terrassa.

Dijous 5 de setembre:

—**A les 11 h,** Missa presidida per Mons. Salvador Cristau, de Santa Teresa de Calcuta a la parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell.

—**A les 19 h,** reunió a la sala capitular de la Catedral, sobre el pelegrinatge diocesà a Roma.

Dissabte 7 de setembre:

—**A les 11 h,** Missa patronal, presidida pel bisbe Salvador, a Santa Maria de Rubí.

—**A les 20 h,** acte d'inauguració del Mil·lenari de Montserrat a l'Abadia de Santa Maria de Montserrat.

Diumenge 8 d'agost, a les 11 h. Missa patronal, presentació del nou administrador parroquial i 90 anys de la parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell.

Previsió de nomenaments

El passat dia 13 de juliol, el Sr. Bisbe va fer pública la previsió de nomenaments per al proper curs. Aquest dilluns a les 12 h tindrà lloc l'entrega de nomenaments.

Rectors de parròquies

- **Marcos Aceituno Donoso**, rector de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès per un nou període.
- **Joan Làzaro Padrós**, rector de la parròquia de Sant Martí del Sorbet de Viladecavalls per un nou període.
- **Andrés Ramírez Henao**, rector de les parròquies de Sant Pau i Sant Llorenç de Terrassa.

Administradors parroquials

- **Manuel Hernández Rodríguez, OFM**, administrador parroquial de la San-

tíssima Trinitat i la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell.

- **Gustavo Lezama Argüelles**, administrador parroquial de la Santa Creu i la Sagrada Família de Sabadell.
- **Josep Maria Manresa Lamarca**, administrador de la Mare de Déu de Montserrat de La Floresta.

Vicaris

- **Jean Damascène Rutaysire**, vicari de les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat de La Floresta, Sant Joan Baptista de Mirasol i Sant Cebrià de Valldoreix.
- **Eduardo Martínez Quinto**, vicari de les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat de La Floresta, Sant Joan Baptista de Mirasol i Sant Cebrià de Valldoreix.
- **Mario Jurado Viceira**, vicari de la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Adscrits

- **Marcos Aceituno Donoso**, adscrit a

les parròquies de la Santa Creu i la Sagrada Família de Sabadell.

- **Javier-Peppe Marquínez**, adscrit a les parròquies de Santa Engràcia, Santa Maria i Sant Joan Baptista de Montcada i Sant Pere de Reixach.
- **Hernán Urdaneta Fernández**, adscrit a les parròquies de Sant Valentí de Terrassa i Santa Perpètua de Mogoda.

Nomenaments no parroquials

- **Pere Alegrí Guitart**, responsable de Transparència.
- **Roser Álvarez González**, delegada episcopal d'Ensenyament.
- **Xavier Blanco Castro**, delegat episcopal de Peregrinacions.
- **David Cuenca**, delegat episcopal de Protecció de Dades.
- **Joan Ferrero Mora**, responsable del Servei Diocesà de Tanatoris.
- **Hernán Urdaneta Fernández**, secretari del Secretariat de Fundacions i Associacions.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Un nuevo curso marcado por la esperanza

Con la llegada del mes de septiembre poco a poco vamos reanudando las actividades ordinarias en la pastoral de nuestras parroquias, comunidades, movimientos y delegaciones. Se acercan días de inscripciones en la catequesis, de reuniones para establecer las programaciones y organizar los calendarios, de buscar personas para que colaboren como voluntarios en las diferentes actividades, etc. Los locales y salas parroquiales comienzan a recuperar su actividad, al mismo ritmo que en la sociedad civil también vuelven a ponerse en marcha aquellas actividades y servicios que durante el verano han quedado paradas.

En nuestro caso este nuevo curso viene marcado, a nivel diocesano, por tres elementos que os invito a tener presentes en vuestras programaciones.

Por un lado, la convocatoria del Jubileo, convocado para el año que viene, para celebrar el 2025 aniversario del nacimiento de Cristo, inicio de la salvación de la humanidad. Con este motivo el papa Francisco nos invita a toda la Iglesia a celebrarlo bajo el signo de la esperanza con varios signos, actos y peregrinaciones. En nuestra diócesis organizamos una peregrinación a Roma entre los días 9 y 12 de marzo del próximo año pa-

ra recibir el don de la indulgencia. Varios actos nos acompañarán en este curso, sobre los que tendremos tiempo de informar más adelante.

El Papa nos recuerda que es necesario recuperar «la alegría de vivir, porque el ser humano, creado a imagen y semejanza de Dios (Cf. Gn 1,26) no se puede conformar con sobrevivir o subsistir de forma mediocre, amoldándose al momento presente, con superficialidad y dejándose satisfacer únicamente por realidades materiales. Esto cierra en el individualismo y corrompe la esperanza, generando tristeza en el corazón y volviendo a las personas desagradables e intolerantes» (Bulla, 10). Por eso nos invita a recuperar el sentido de la esperanza y a vivirlo y compartirlo con los demás.

En segundo lugar, nos encontramos en el marco de la celebración del vigésimo aniversario de la creación de nuestra diócesis. El pasado 15 de junio celebramos en la Catedral el inicio de este aniversario y de los diversos actos que nos ayudarán a dar gracias a Dios por el don de nuestra diócesis. Estos actos concluirán el 15 de junio del próximo año, que será el domingo, con una celebración por la tarde en el Santuario de la Virgen de la Salud para dar gracias también a la Virgen por su acompañamiento y pro-

tección. Las Jornadas Transmet de formación y otros actos se insertarán también en el marco de este feliz cumpleaños que a todos los diocesanos nos llena de gozo y esperanza.

Finalmente, os recuerdo que propuse unas orientaciones pastorales para estos tres próximos años. Unas orientaciones que bajo el título «Caminar juntos para evangelizar en medio de nuestra sociedad» quieren ayudarnos a incidir en nuestra misión evangelizadora. Os recuerdo, entre otras cosas, la importancia de fomentar la fraternidad y el sentido de pertenencia, promover la formación bíblica y la oración en nuestras parroquias, acoger las orientaciones del Sínodo de Obispos que vayan surgiendo, crear equipos de animación evangelizadora y promover la renovación pastoral de nuestras comunidades, así como cuidar especialmente la atención a los pobres y más necesitados, y la pastoral familiar.

Os invito, pues, a iniciar este curso con las actitudes propias que Jesús pide a sus seguidores, con fe, caminando juntos, generando vínculos de fraternidad, compartiendo el gozo y la esperanza por un mundo mejor que poco a poco hay que ir haciendo realidad con la colaboración de todos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

